

The Burning of Hortiatis

Memory and Resistance

Excerpts from the Interview with
Babis Nanakoudis

Remembrance as a Duty

“I fought for many years with this story. Because I consider it very important.

To preserve the memory.

The struggle of memory must be continuous.”

The Word That Must Not Be Spoken

The "Burning"

"The old folks don't call it the Holocaust of Hortiatis. The old folks say 'the burning.'

The burning is defining, it is a rupture for the old generation."

The Souberites

"The dirty work was done by Greeks.

The infamous Souberites.

Rapes, beheadings, looting, fires."

02
September
1944

*"149 souls were burned alive by
the German Nazis AND their Greek
collaborators.*

The truth must always be stated."

Not All Germans

*"There are testimonies of German soldiers hiding
children.*

There was an anti-fascist officers' network."

Memory as a
Weapon
Against
Fanaticism

*"Do not become
fanatical.*

*That is how the neo-
Nazi formations,
which resemble the
security battalions,
will disappear."*

The Danger of Forgetting

*"We see what's happening with
the new movements.*

We forget.

*The citizen's role is to embrace
the foreigner,
the immigrant."*

We Envision a
Museum

*"A museum space should be
created to narrate the truth
through photographs,
testimonies, and art."*

~~The~~

Message

for Those

Who Do

~~Not Know~~

*"The crime of Hortiatis is unique:
the involvement of Greek
collaborators.*

*It's important for everyone to
know this."*

Memory for Future Generations

"We owe it to the victims,

but also to future

generations—

so they don't forget and

don't repeat the mistakes of the

past."

Nothing Is Forgotten

"The truth, bitter as it may be,

saves.

Forgetting kills again."

June 2025

Babis Nanakoudis

The Day of the
Holocaust

Memories of
Vasiliki Gouramani

The Day of the Holocaust

It was September 2nd. The day Hortiatis was engulfed in flames. The voices, the commands, the threats of the security battalions still echo in my ears. We didn't know what would happen, only that something dark was approaching.

Gathering at the President's House

They gathered us at the president's house. He was bleeding. I was friends with his daughter. We all sat together, silent, uncertain. The presence of the uniformed men froze us. We didn't yet know the end.

Transfer to the Bakery

It was our house. Our bakery.
That's where they took us.

Some said, 'Come out, we won't
hurt you, we are Greeks.'

But those who came out were
killed. Outside, dead elders with
their grandchildren. Inside, fear
and waiting.

Smoke and Fire

They threw grass at us, a yellow powder.

'Lie down,' they told us. They closed the doors.

Then came the smoke. The flames lit up.

You couldn't breathe. You didn't know if you'd get out alive. Some didn't.

My Mother Is Bleeding

My mother shielded me with her body. She had a wound on her forehead. I was covered in blood – hers. She made the sign of the cross. She knew. She knew she wouldn't survive. All she said was: 'Save my child.'

The Girl Who Hid

I hid under a trivet. I squeezed as deep as I could. Outside stood guards. I held my breath. We were inside our own house, and yet we no longer belonged anywhere.

The Escape

We found a way out through the yard gate and exited to the garden. I ran downhill. I saw bodies. A woman whispered to me: 'Fall down and don't move.' I did.

I became soil, like everyone around me.

On the Mountain, the Worst

On the mountain, horrific things happened. Girls were tortured. Mothers witnessed it all. Some said nothing. Others froze from pain. And when it was all over, there weren't only the dead. There were also the living, carrying the horror.

The Silent Spectators

Some Germans did not take part. But the Greeks did. 'Our own people.' That hurt more. The spectators became perpetrators. The horror had the face of the neighborhood.

Returning to the Village

When they left, we returned.
Some houses were still burning.
We tried to save whatever we
could.

Our village was no longer the
same. Nor were we.

The Dead

We buried our people wherever we could.

In houses, in the mountains. The numbers say 149. But pain cannot be measured.

The smell of burning remained everywhere – flesh, clothes, animals. A silence that never left.

Poverty and Coexistence

Winter.

Five families in one house. Some built huts. Others left. Those of us who stayed tried to live from the ashes.

Not because we could. But because we had to.

The
Memory
That
Doesn't
Fade

Decades have passed. I forget everyday things. But those... those are not forgotten. They do not leave. They are not history. They are inside me. They are my nightmares. They are what I became.

Memories of Vasiliki Gouramani, archival material

The Memory of Mary Anasoglou

A Child's Testimony from the
Hortiatis Holocaust

The Child's Instinct

She was just nine years old when
her instinct led her to the mountain.

'Grandma, the partisans are
carrying a German! Let's leave!'

With the determination of a child,
she convinced her grandmother to
flee.

The Life-

Saving

Decision

Mary and her cousin Soula managed to escape. But their friends... didn't.

They were burned alive in Gouramani's oven. A moment's decision separated life from death.

The Image of the Burning Village

*'I heard a roar... Trucks. I ran to
the mountain. From the hilltop, I
looked down. The village was
burning. The sky was black, it
smelled of burning.'*

Testimony of the Fire

On the mountain, a 12–13-year-old girl appeared, covered in burns. 'They had locked us in the oven with my mother. I jumped out the window and survived.'

Barbarity

*"I had heard they impaled a baby
on a spit..."*

Beyond

*Memories that can't be
expressed in words. The child's
mind struggled to understand
the violence of adults."*

Comprehensio

n

Living in the Mountains

*'For days, I stayed with the
partisans.'*

*With only one piece of clothing and
one sandal.*

*The mountain became a temporary
refuge.'*

Searching for The Mother

Her mother searched for her
desperately for a month. In the
end, an uncle from Pylaia took
her by cart and brought her back
to Thessaloniki.

Trees and Bombs

*'We ran around the trees to
escape the bombs.*

*Play had been replaced by
survival."*

Hatred and
the Shadow of
Responsibility

*'My hatred for the Germans was
great.'*

But over the years, she thought:

*'Maybe it was the partisans'
fault for provoking the
reprisals...'*

The Memory of Smell

*'Every time I go to Hortiatis, the smell of burning
returns to me.'*

The Sound That Freezes the Body

*'When I hear sirens, I'm seized by fear.
Everything comes back to me.'*

Testimony Never Ends

Today, nearly 90 years old,
Mary Anasoglou remembers.
And every time she speaks,
memory becomes a shield
against oblivion.

(From archival material)

***Memories and Reflections of
Maria Mane***

Interview Excerpts

The Flame of Memory

Her father was a child. Her grandmother, pregnant, took the children and hid in the fields. From afar, they saw the fires and heard the screams. Silence was their refuge.

Mane's Shelter

A small piece of land, outside the village, became a temporary refuge. The mother's anxiety to keep the children quiet so they wouldn't be discovered – an act of heroism amid the horror.

The Memory
That Must
Not Fade

*'I remind my children of this
tragic moment.'*

*Maria keeps the story alive
– for the victims, for
humanity, for justice.*

The Lesson of Love

Memory is not only pain – it is also a call for love, humanity, and responsibility.

History must teach, not be forgotten.

Democracy and Freedom

“Two words our
ancestors dreamed of.

We take them for
granted, without knowing
what was sacrificed for us
to have them.”

True
Freedom

To be free, we must place
ourselves in the shoes of those
whose lives were abruptly
stopped by time. Humility is the
path to democracy.

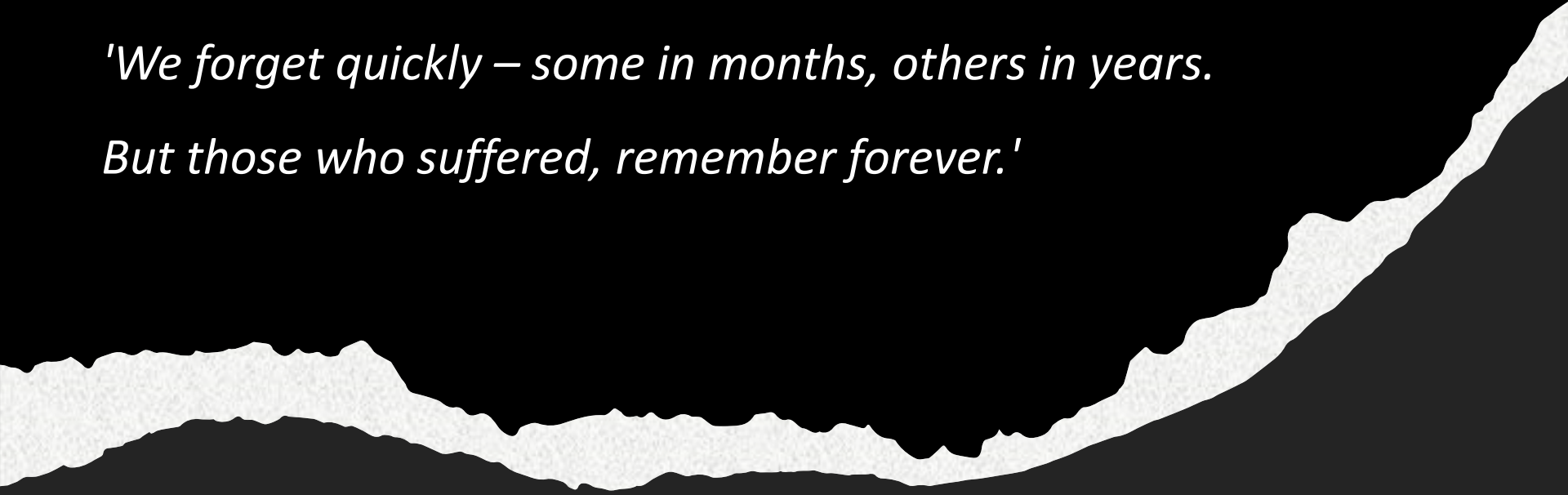
Fanaticism and Hatred

*'Fanaticism changes us... We
become inhuman.'*

*Violence and intolerance are
not born by chance. They grow
when we forget.*

Forgetting Is Fast

*'We forget quickly – some in months, others in years.
But those who suffered, remember forever.'*

The Citizen's Duty

Our role is not to remain indifferent. To embrace those who suffered. To say: 'Never again.'

Solidarity is a political act.

Message to Those Who Do Not Know

'We must participate in public life. We should not care only about our personal lives.'

Indifference is the silent surrender to darkness.

Memory
= Life

When memory stays alive, so do
we. Forgetting is death.

Memory is redemption and honor
for every innocent soul.

Red Cross Report

Record of the destruction of Hortiatis by the
Director of the Red Cross in Thessaloniki,
Swiss national Émile Wenger

First Warning

On Sunday, September 3rd, we were informed that the village of Hortiatis had been set on fire and there were many dead and injured.

First Attempt at Access

We attempted to go with two ambulances, but the German military doctor, Schafer, blocked us, claiming there was no one in the village.

Obstruction
and Waiting

Permission was requested from the German authorities. After a delay of four days, we received entry authorization on September 7th.

Arrival in Hortiatis

We arrived in the village at 11 a.m.

We found almost all the houses burned and looted. The air was thick with the smell of smoke.

The First Residents

Gradually, residents began to descend.

Many had lost their wives and daughters.

They were desperate and devastated.

The Bakery

We were led to a bakery. There were piles of corpses there. In a nearby garden, graves with 5–10 people. Two charred children were found in another house.

Ash and Death

The village smelled of burning. Some hearths were still smoldering. The atmosphere was heavy and suffocating.

Number of Victims

Our estimate was 200–300 dead.

The villagers spoke of 500–600.

The exact number could not be determined.

Population Registration

Hortiatis had 2,265 inhabitants. During our visit, around 100 individuals gathered. The rest were scattered.

Aid Delivery

Two trucks from Thessaloniki arrived with food and clothing. A committee was elected to oversee distribution to the affected.

A Difficult Mission

The Red Cross mission continued under
very difficult conditions.

(From archival material)

Η Ελλάδα στην Κατοχή 1941-1944

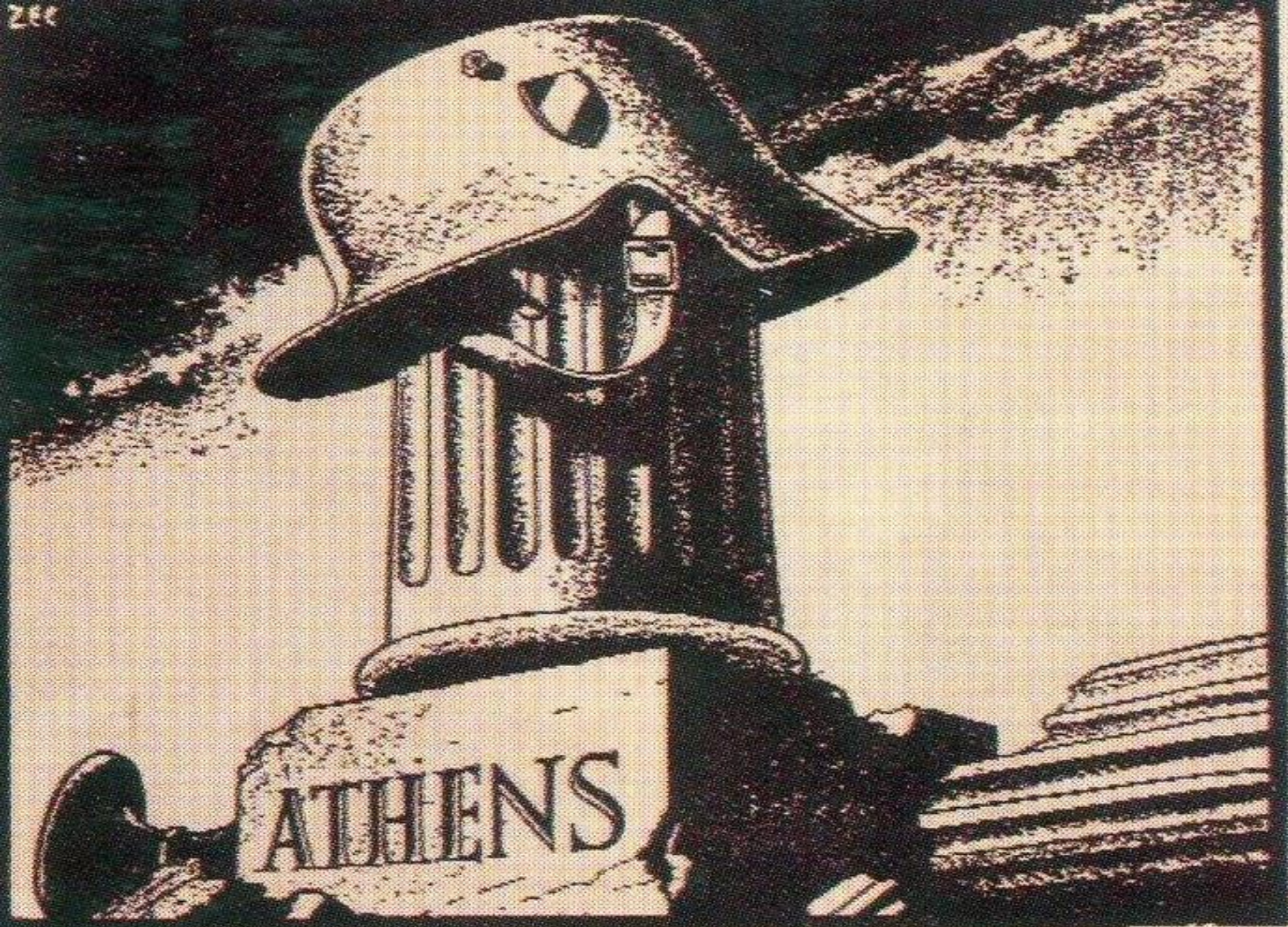

 Γερμανική κατοχή
 Ιταλική κατοχή μέχρι 6 Σεπτεμβρίου 1943
 Βουλγαρική κατοχή

Kultur Comes to Greece!

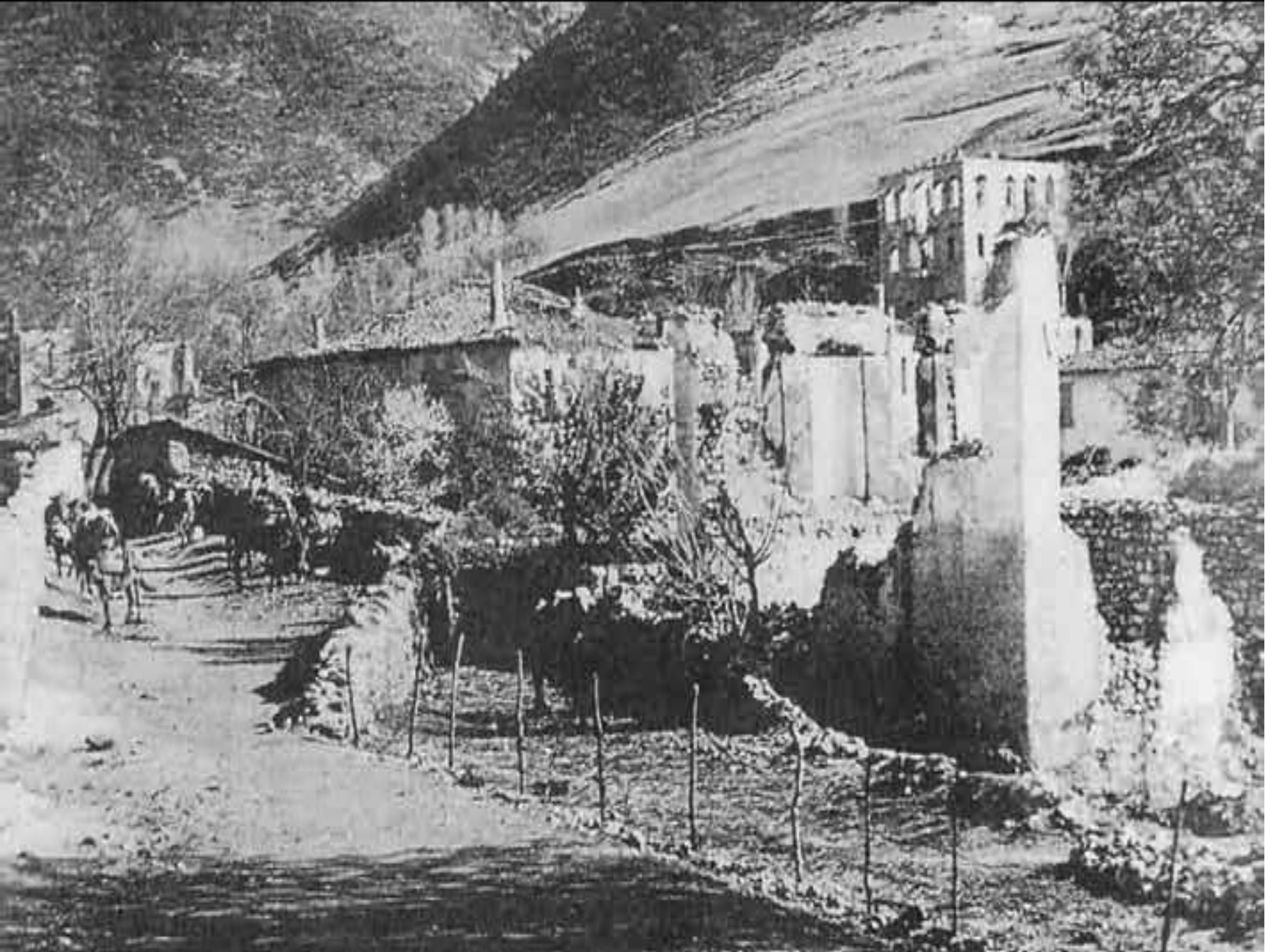

ΕΠΟΑ

ΕΠΟΑ

Melde Dich freiwillig zur
WAFFEN-SS

ΤΣΕΡΝΙΔΗΣ ΚΩΝ ΝΟ

ΕΚ ΔΙΑ-
ΒΑΤΟΥ.

ΒΕΡΡΟΙΣ

ετών 38

δολοφονη

θεως 11/7/44

υποστηρι

σαν ενεδρα

λυο τουου

μουμιστι

εξωδ το

χωρι

www.mixanitouxronou.gr

-
- Μαρία Αγγελινούδη ήταν μια από τις γυναίκες που κατάφερε να βγει ζωντανή από τον φούρνο του Γκουραμάνη. Λίγες ημέρες αργότερα εξιστόρησε τη δική της προσωπική περιπέτεια και του χωριού της στους ανθρώπους του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού που είχαν σπεύσει σε βοήθεια των κατοίκων. Παρομοίως, το 1945, η Αγγελινούδη μίλησε σε ένα δημοσιογράφο της εφημερίδας Νέα Αλήθεια (3.9.1945), περιγράφοντας τις συνθήκες κάτω από τις οποίες κατάφερε να επιζήσει.
  - «[...] Αντί όμως να πάμε για την ανάκριση, μας ωδήγησαν στον φούρνο του Γκουραμάνη και μας έκλεισαν στο ζυμωτήριο μαζί με άλλες γυναίκες, παιδιά και τρεις – τέσσερις άντρες που τους είχαν πάει προηγουμένως [...] Όταν οι πόρτες έκλεισαν πίσω μας είδαμε την κάννη ενός πολυβόλου να στρέφεται εναντίον μας από το μικρότερο παραθυράκι της πόρτας και άρχισαν να μας πυροβολούν. Είδα γύρω μου τους πρώτους να σωριάζονται και αρχίσαμε όλοι να φωνάζουμε και να τους παρακαλούμε να μη μας σκοτώσουν [...] Μια σφαίρα με βρήκε στον αγκώνα και έπεσα και εγώ. Όταν συνήλθα για λίγο τους είδα να μας σκεπάζουν με χόρτο και από πάνω να ρίχνουν πυρίτιδα. Έπειτα ακούστηκε μια πιστολιά και τα χόρτα πήραν φωτιά [...] Σηκώθηκα μαζί με μερικές άλλες γυναίκες που ήταν κι αυτές τραυματισμένες και επιχειρήσαμε να βγούμε για να σωθούμε. Αλλά όσες θέλησαν πρώτες να βγουν μαχαιρώνονταν από κείνους και τους έρριχναν πάλι μέσα για να καούν [...] Οι φλόγες αρχίζουν πια να μου γλύφουν τα ρούχα. Πονώ τρομερά και δεν βλέπω τίποτε. Αισθάνομαι στο κεφάλι μου κάτι να γυρίζει και χωρίς να σκεφτώ καθόλου ανοίγω την πόρτα και βγαίνω. Στέκομαι για λίγο ζαλισμένη για να σκεφτώ. Κανένας όμως δεν ακούω να με πλησιάζει. Είμαι τυχερή γιατί οι δήμιοι ανακάλυψαν νέα θύματα : τον παπά και τα δύο κορίτσια του που τους μιλούν και τους βρίζουν έχοντας τις πλάτες γυρισμένες κατά την πόρτα. Πέφτω κατά γης. Κάτι μαλακό πιάνουν τα χέρια μου και προσπαθώντας να ανοίξω καλά τα μάτια μου αντιλαμβάνομαι πως είναι δύο γυναίκες σφαγμένες. Η μια κρατά στα χέρια της το μικρό παιδάκι της σκοτωμένο και αυτό. Η άλλη είναι η συνυφάδα μου. Μένω επάνω τους ξαπλωμένη και θέλω να φαίνομαι νεκρή [...] Παίρνω το εννιάχρονο παιδάκι της σφαγμένης συνυφάδας μου και τραβάμε κατά το βουνό».

-
- Ελένη Κουκαρούδη:
  - «Κρύφτηκα μαζί με άλλες γυναίκες σ' έναν χείμαρρο κοντά στο χωριό. Ένας Γερμανός, μας ανακάλυψε και μας είπε να σηκώσουμε τα χέρια μας ψηλά και να τον ακολουθήσουμε στο χωριό. Αριστερά και δεξιά βλέπαμε νεκρούς και τα σπίτια τυλιγμένα στις φλόγες. Όταν φτάσαμε στην πλατεία, μας ανάγκασαν να γονατίσουμε και στη συνέχεια να σταθούμε όρθιες απειλώντας μας με πολυβόλα. Μπροστά μας στέκονταν μερικοί Γερμανοί και ολόγυρά μας οι άντρες των ταγμάτων ασφαλείας. Στη συνέχεια, μας έκλεισαν μέσα σε ένα σπίτι το οποίο σύντομα άρχισε να φλέγεται. Μας είπαν να σταθούμε στη σειρά δύο-δύο και όταν η σκεπή άρχισε να καίγεται βάλουμε τις φωνές. Τότε, μας ανάγκασαν να βγούμε έξω, ενώ ένας από τους άντρες πήγε να βρει τον Διοικητή για να μάθε αν έπρεπε να μας σκοτώσουν ή να μας κάψουν. Μας οδήγησαν στην πλατεία και μας ανάγκασαν να γονατίσουμε. Τότε, είχα μια ιδέα και μαζί με τέσσερις-πέντε άλλες γυναίκες πέσαμε στην αγκαλιά των Ελλήνων λέγοντας ότι είχαμε αδελφούς και γονείς στα Τάγματα και ότι έπρεπε να μας σώσουν. Έτσι κατορθώσαμε να ξεφύγουμε. Οι άλλες γυναίκες που ήταν μαζί μας, πενήντα με εξήντα, κάηκαν στο φούρνο. Δύο άντρες που βρίσκονταν μεταξύ μας τους σκότωσαν μπροστά στα μάτια μας».
  - ΙΑΥΕ, 1945, Διεύθυνση Μελετών, φακ. 4, 8ος υποφ. : “Sinistre du Villace Hortiati”, μαρτυρία Ελένης Κουκαρούδη.

□ «Αφού σώθηκα από το χωριό, επέστρεψα το Σάββατο κατά τις 7 μ.μ. για να βρω τη γυναίκα μου και τα δύο παιδιά μου, καθώς και τον αδελφό μου. Βρήκα τον αδελφό μου νεκρό, με τραύματα από σφαίρες και μαχαίρι (την επομένη κάηκε μαζί με το σπίτι). Φτάνοντας στον πρώτο φούρνο βρέθηκαν μπροστά σε περίπου πενήντα πτώματα, μεταξύ τους μωρά που δεν ήταν πάνω από έξι χρονών και ηλικιωμένες γυναίκες εξήντα πέντε ετών. Παντού υπήρχαν πτώματα ! Κοντά στον χείμαρρο υπήρχαν πτώματα γυναικών : αναγνώρισα μια γειτόνισσα. Εκεί ήταν επίσης μια δεσποινίδα με τη μητέρα της : η στάση της νέας γυναίκας δείχνει ότι την είχαν βιάσει πριν την σκοτώσουν. Υπάρχουν δύο παρόμοιες περιπτώσεις. Δεν βρήκα ούτε τη γυναίκα μου ούτε τα παιδιά μου».

□ ΙΑΥΕ, 1945, Διεύθυνση Μελετών, φακ. 4, 8ος υποφ. : “Sinistre du Villace Hortiati”, μαρτυρία Ιωάννη Χαρατσή.

□ «[...] Φτάσαμε στο χωριό γύρω στις 11 π.μ. Όλα σχεδόν τα σπίτια έχουν καεί και λεηλατηθεί. Σιγά - σιγά κάποιιοι κατεβαίνουν και μας πλησιάζουν. Είναι απελπισμένοι. Πολλοί έχουν χάσει τη γυναίκα τους ή τις κόρες τους. Μας οδηγούν σε ένα φούρνο, όπου βλέπουμε τις σωρούς πολλών πτωμάτων. Στον κήπο υπάρχουν μερικοί τάφοι, όπου οι νεκροί ενταφιάστηκαν κατά ομάδες των 5-10 ατόμων. Μακρύτερα υπάρχει ένα σπίτι, όπου βλέπουμε δύο απανθρακωμένα πτώματα μικρών παιδιών. Θέλουμε να μας δείξουν και άλλους φούρνους. Ολόκληρο το χωριό μυρίζει πυρκαγιά και θάνατο. Κάποιες τέφρες βγάζουν ακόμα καπνούς. Είναι αδύνατο να γίνει ακριβής εκτίμηση του αριθμού των νεκρών. Εμείς τους υπολογίζουμε γύρω στους 200-300, ενώ οι χωρικοί μιλούν για 500-600. Η εντύπωσή μας είναι ότι ο αριθμός είναι μικρότερος. Το χωριό είχε 2.265 κατοίκους. Τώρα είναι διασκορπισμένοι και μόνο μετά την άφιξή μας συγκεντρώνονται περίπου εκατό. Μικρός αριθμός κατέφυγε στη Θεσσαλονίκη. Ο κύριος Hamb γύρισε στη Θεσσαλονίκη και επέστρεψε κατά τις 3 μ. μ. με δύο καμιόνια γεμάτα τρόφιμα και μερικά ρούχα. Εκλέχθηκε μια επιτροπή, επιφορτισμένη με τη διανομή στους κατοίκους. Όσοι βρίσκονται στο δάσος, έξω από το χωριό θα ειδοποιηθούν για να επιστρέψουν».

□ ΙΑΥΕ, 1945, Διεύθυνση Μελετών, φακ. 4, 8ος υποφ. : “Sinistre du Villace Hortiati”.

-
- Δίκη της Νυρεμβέργης (Υπόθεση Επτά): Κατάθεση του τότε επικεφαλής του Γ' Επιτελικού Γραφείου της Ομάδας Στρατιάς Ε, Βίλχελμ Χάμμερ (Wilhelm Hammer):
  - «Θυμάμαι μια άλλη περίπτωση κατά την οποία μια γερμανική ομάδα εργασίας, η οποία είχε επιφορτιστεί με την επισκευή των εγκαταστάσεων υδροδότησης της Θεσσαλονίκης, έπεσε σε ενέδρα και εξοντώθηκε λίγο έξω από το χωριό Χορτιάτης».
  - Τέως Καγκελάριος της Αυστρίας και Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, Κουρτ Βάλντχάιμ (Kurt Waldheim), ο οποίος το διάστημα εκείνο υπηρετούσε ως αξιωματικός της υπηρεσίας πληροφοριών (Ic/AO) στην Ομάδα Στρατιάς Ε.

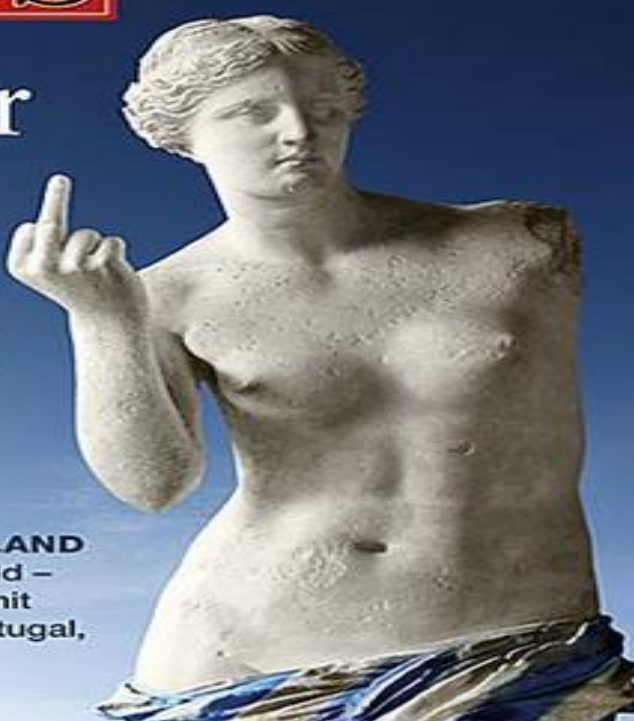
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΣΤΟΝ ΟΛΟΝ

ΕΚΑΗΣΑΝ-ΖΩΝΤΕΣ-ΥΠΟ ΤΩΝ-ΓΕΡΜΑΝΩΝ-ΝΑΖΙ-ΤΗΝ-2-9-1944

ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ	ΕΠΩΝ
ΤΟΜΑΡΑΣ	ΑΝΗΜΩΡΙΣΤΗΣ 62	ΓΚΟΥΡΑΜΑΝΗΣ	ΕΛΕΝΗ 11047	ΓΛΑΡΟΥΔΑΝ	ΒΕΘΟΒΡΑ 10454	ΚΟΥΒΕΡΗ	ΣΟΦΙΑ 10333
ΑΓΓΕΛΑΚΗ	ΑΝΗΜΩΡΙΣΤΗΣ 19	ΕΡΩΝΗ	ΑΓΓΕΛΟΣ 10100	ΦΡΑΚΟΥΔΑΝ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ 10140	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ 10130
ΧΡΗΣΤΟΣ	10	ΕΛΕΝΗ	ΑΓΓ 26	ΜΑΡΙΑ	7	ΜΗΤΕΡΑ	10
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	75	ΠΑΡΑΚΕΤΗΝΑΚΟΥ	ΔΡΑΓΟΥΤ	ΔΡΑΓΟΥΤ	ΧΡΗΣΤΟΣ 10171	ΚΟΥΣΤΙΝΟΥΔΑΝ	ΑΝΝΑ 10144
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	32	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ 10150	ΔΗΜΟΥΔΗΣ	ΦΩΤΙΝΗ	10157	ΚΟΥΚΑΡΟΥΔΑΝ	ΓΕΩΡΓΙΑ 10119
ΑΝΑΤΕΡΝΗ	10	104	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	74	ΑΝΝΑ	10113
ΓΕΡΓΙΟΣ	9	ΑΝΘΩΣΙΑ 10123	ΕΥΓΕΝΟΥΔΑΝ	ΧΡΥΣΤΙΝΑ	2	ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ	ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ 10155
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	101	ΒΑΣΙΛΙΚΗ 10100	ΜΑΡΙΑ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ 10154	ΑΝΝΑ	10140
ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ	10107	ΕΥΥΧΙΑ	9	ΑΡΕΤΗ	10105	ΚΩΝΚΙΝΟΥΔΑΝ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ 10148
ΜΑΡΙΑ	10103	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ	10	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΚΗ	43	ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ	ΤΕΡΨΙΚΟΥΔΟΥΔΑ
ΣΟΦΙΑ	10131	ΜΑΡΙΑ	10	ΕΥΓΕΝΙΑ	10107	ΧΡΗΣΤΟΥΔΑ	7
ΑΒΑΝΤΙΟΣ	3	ΕΡΩΝΗ	9	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	10101	ΜΙΛΑΞΕΡΙΑ	10131
ΑΓΓ 81	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ	10122	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΚΑΤΩΝΑΣ	ΚΑΡΑΒΑΝΑΣΙΟΥ	ΕΥΔΑΤΑΝΑ	10107
ΑΓΓ 81	ΑΒΑΝΤΙΟΣ	4	ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ	ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ	3	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	10118
ΕΛΕΝΗ	10104	ΜΑΡΙΑ	10134	ΚΑΔΟΥΔΗ	ΚΑΡΠΟΥΧΗ	ΒΕΘΟΒΡΑ	10105
ΕΛΕΝΗ	10105	ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ	3	ΚΑΡΠΟΥΧΗ	ΒΕΘΟΒΡΑ	10105	ΜΑΡΙΑ
ΜΑΡΙΑ	10103	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	4	ΚΥΡΩΤΩΝ	ΚΥΡΩΤΩΝ	ΕΥΓΕΝΙΑ	10107
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	10104	ΦΩΤΙΝΗ	10108	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	10104	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	10105
ΕΥΥΧΙΑ	10	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	3	ΒΑΙΔΕ	10122	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	10113
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	10113	ΕΡΩΝΗ	10118	ΑΝΤΙΓΟΝΗ	10113	ΕΛΕΝΗ	10110
ΜΑΡΙΑ	10110	ΕΡΩΝΗ	10118	ΜΑΡΙΑ	10110	ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ	4
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	9	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	9	ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	10147	ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ
		ΝΙΚΟΛΑΟΣ	10107	ΚΟΥΒΕΡΗ	ΕΛΕΝΗ	10175	ΜΑΛΑΚΑ

Betrüger in der Euro- Familie

Bringt uns
GRIECHENLAND
um unser Geld –
und was ist mit
Spanien, Portugal,
Italien?

Vorsicht, Fisch!
Er soll doch so gesund sein.
Stimmt aber leider nicht immer

Wie Europäer auf die Deutschen blicken

THE GERMAN ÜBERMACHT

